

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

מוביל שמעלה מחיר ההובלה באמצע הנסיעה מחוץ לעיר

תיק מ' 1823.

אברך הזמין הובלה להעברת דירה, והמוביל ביקר במקום וראה הכל ונתן הצעת מחיר זולה (כדי שיקחו אותו), וקבעו כשבוע או שבועיים מראש את יום ההובלה ליום האחרון של שכירות הדירה הראשונה, שהוא יום הראשון לשכירות של הדירה השניה, כי אין אפשרות בעולם להזמין הובלה מהרגע להרגע, אם לא במחיר כפול ומכופל.

ואחרי ההעמסה של כל הרהיטים והחבילות כשיצאו לדרך אמר המוביל לאברך שידע שיש יותר ארגזים ממה שחשב ולכן המחיר גבוה יותר בכך וכך. והאברך ידע שאין לו אפשרות לסרב כי המוביל יסחט אותו ויוריד את הכל על אם הדרך מהמשאית, וענה לו בלשון המשתמעת לשתי פנים. בתחילה אמר לו "אין לי יותר, השגתי בדיוק כמה שאמרת לי", וע"ז ענה לו המוביל שימתין כמה שעות בלי לנסוע כדי שישגי עוד כסף. ואח"כ ענה לו "בעזרת השם יהיה טוב".

ואחרי שפרקו את כל הריהוט והתכולה ביעד ההובלה ביקש המוביל את המחיר הגבוה, והאברך טען ראית את הכל מראש וקבעת מחיר, והיית צריך לומר מחיר גבוה יותר בהתחלה והייתי לוקח מוביל אחר, ואחרי שהעמסת ויצאת לדרך אינך יכול להוסיף על המחיר. והמוביל טוען אם היית אומר את זה מיד הייתי פורק הכל מיד על אם הדרך, וסמכתי על מילה שלך וע"כ הסכמת והתחייבת למחיר החדש.

והתקשרו שניהם יחד לשאול עם מי הדין.

והנה זה ברור שפסיקה מחייבת, ותחילת מלאכה היא קנין על מה שסיכמו, וא"א לשנות מחיר. ונפסק הדין לסבל שאם נכון הדבר שהופתע לראות שזה יותר חבילות ממה שראה בתחילה, היה צריך לומר זאת מיד תוך כדי שהעמיס והבחין בזה, ולא אחרי שסיים ויצא לדרך. וגם שיביא ראיה ממה שכבר קרה לו בעבר שאחרי שהעמיס ראה שיש פחות חבילות והודיע למזמין שאע"פ שנקב מחיר מראש מ"מ כעת הוא מוזיל לו בכמה מאות שקלים בגלל שהתברר שטעה וחשב שיש יותר...

והקשה לי ידידי הרב א"צ צפנט שיחי' הרי פועל חוזר בו בחצי היום, וכשם שיכול לחזור בו כך יכול להעלות מחיר בחצי היום.

ונראה שלחזור בו יכול משום כי לי בני עבדים והוא רוצה להיות בן חורין, אבל לחזור רק מהמחיר ולהמשיך לעבוד אינו יכול דזה לא נכלל בכי לי בני עבדים. ובעיקר שפועל א"י לחזור באמצע הובלה להניח באמצע הדרך שהוא מקום הפסד ודאי כמו בשוכר פועלים להעלות פשתנו מן המשרה, שהרי א"א להשיג הובלה מהרגע להרגע. ואם היה חוזר בו אפילו לגמרי עז"נ שוכר עליהם או מטען, וזה מה שעשה האברך שהטעה אותו.